

Сценарій до Міжнародного дня дитячої книги.

Книжок на цілім світі є багато
І кожна щось розкаже нам.
І от сьогодні в наше свято —
Складемо славу всім книжкам!

Вітаю Вас, шановні учасники! 2 квітня увесь світ відзначає свято-Міжнародний день дитячої книги і тому ми сьогодні зібралися, щоб вшанувати і виразити повагу до доброго й вірного нам друга — книги. Дружба з книгою — це щоденне свято, бо саме вона, наша мудра порадниця, веде нас у дивовижний і чудовий світ, знайомлячи з різними людьми. Книга... Така маленька — і така велика. Жодного дня не проходить, щоб ми не звернулись до неї.

Любі хлопчики й дівчатка,
В нас сьогодні книжки свято.
Будем разом відзначати
Книгу-друга шанувати.

Колись давно, багато тисячоліть тому, у людей не було книжок. Але люди завжди були допитливі, мали жвавий розум. Вони протягом усього життя на Землі робили відкриття і хотіли поділитися ними з найближчими людьми. Тому свої знання, вміння і навички передавали з покоління в покоління. Упродовж всього життя ми звертаємося до книжок. Батьки читали вам казки, вірші, коли ви ще й говорити не вміли. А коли вивчили літери, навчилися з них складати слова, а зі слів речення, ви й самі стали читачами.

1. Коли навчилась сама читати —
не треба мамі докучати.
До бабусі теж не треба йти:
«Ну, почитай, мовляв, хоч ти!»
І брата впрошувать не треба,
щоб почитав він щось для тебе.
Ані благати, ні чекати, а просто взяти й почитати.
2. Як краплин у Дніпрі, як зірок угорі,
Як листя на гіллі - стільки книг на землі!
3. Є великі, є й малі, є легкі і є важкі.
На полицях, на столі, наші друзі - це книжки.

4. Дружба з книгою - це свято,
Не було б його у нас,
Ми б не знали так багато
Про новий і давній час.
5. Книжка - добрий, вірний друг,
книжка знає все навкруг.
Про старі й нові країни,
Космос та морські глибини.
Хто відкрив яку країну і
про неньку-Україну,
Хто прославився в віках,
де живе тварина, птах.
6. Усе, чим ви цікавитесь,
- знайдете у книжках.
На всі питання - відповіді
на їхніх сторінках.
7. Ти можеш із другом
Своїм посваритись
І навіть, образившись,
тиждень мовчать.
8. А книжка не сердиться,
книжка не злиться,
Вона лиш добру
тебе буде навчить.
9. І сонце ясніше засвітить для тебе,
І небо засяє таке голубе!
Тобі подружитися з книжкою треба –
І книжка ніколи не зрадить тебе.

Театралізація казки «Пан Коцький».

(дійові особи : кіт, лисичка, заєць, ведмідь, кабан, вовк)

В одного чоловіка був кіт старий, що вже не здужав і мишей ловити.

От хазяїн його взяв та й вивіз у ліс, думає: "Нащо він мені здався, тільки дурно буду годувати, – нехай в лісі ходить".

Покинув його, а сам поїхав.

Коли це приходять до kota лисичка та й питає його:

– Що ти таке?

А він каже:

– Я – пан Коцький.

Лисичка каже:

– Будь ти мені за чоловіка, а я тобі за жінку буду.

Він і згодився.

Веде його лисичка до своєї хати – та так уже йому годить: уловить де курочку, то сама не їсть, а йому принесе.

От якось зайчик побачив лисичку та й каже їй:

– Лисичко-сестричко, прийду я до тебе на досвітки.

А вона йому:

– Є у мене тепер пан Коцький, то він тебе розірве!

Заєць розказав за пана Коцького вовкові, ведмедеві, дикому кабанові. Зійшлися вони докупи, стали думати: як би побачити пана Коцького, – та й кажуть:

– А зготуймо обід!

І взялись міркувати, кому по що йти. Вовк каже:

– Я піду по м'ясо, щоб було що в борщ.

Дикий кабан каже:

– А я піду по буряки та картоплю.

Ведмідь:

– А я меду принесу на закуску.

Заєць:

– А я капусти.

От роздобули всього, почали обід варити.

Як зварили, стали радитись: кому йти кликати на обід пана Коцького.

Ведмідь каже:

– Я не підбіжу, як доведеться тікати.

Кабан:

– А я теж неповороткий.

Вовк:

– Я старий уже і трохи недобачаю.

Тільки зайчикові й приходитьсья.

Побіг заєць до лисиччиної нори; коли це лисичка вибігає, дивиться, що зайчик стоїть на двох лапках біля хати, та й питає його:

А чого ти прийшов?

– Просили вовк, ведмідь, дикий кабан і я прошу, щоб ти прийшла зі своїм паном Коцьким до нас на обід!

А вона йому:

– Я з ним прийду, але ви поховайтесь, бо він вас розірве.

Прибігає зайчик назад та й хвалиться:

– Ховайтесь, казала лисичка, бо він як прийде, то розірве нас!

Вони й почали ховатися: ведмідь лізе на дерево,

вовк зарився у стогу, кабан ховається під стіл, а зайчик лізе в кущ.

Коли це веде лисичка свого пана Коцького. Доводить до стола, він побачив, що на столі м'яса багато, та й каже:

– Ма-у!.. Ма-у!.. Ма-у!..

А ті думають: "От, вражого батька син, ще йому мало! Це він і нас поїсть!"

Зліз пан Коцький на стіл і почав їсти, аж за вухами лящить. А як наївся, то так і простягсь за столі. А кабан лежав під столом, та якось комар і вкусив за хвіст, а він так хвостом і крутнув; кіт же думав, що то миша, та туди, та кабана за хвіст! Кабан як схопиться, та навтіки!

Пан Коцький злякався кабана, скочив на дерево та й подерся туди, де ведмідь сидів. Ведмідь як побачив, що кіт лізе до нього, почав вище лізти по дереву, та до такого доліз, що й дерево не здержало, – так він додолу впав – гуп! – просто на вовка, мало не роздавив сердешного. Як схопляться вони, як дременуть, то тільки видко; а заєць і собі за ними – забіг не знає куди... А потім посходились та й кажуть:

– От, який малий, а тільки-тільки нас усіх не поїв!

Я впевнена, що серед вас, діти, є дуже допитливі, які прочитали чимало книг. І зараз я хочу перевірити, як уважно ви читаете?

Послухайте і здогадайтеся, з якої казки ці уривки.

***** От хлопчик як підріс трішки, став просити батька: - Зробіть мені тату, човник та весельце. То я буду рибку ловити та вас у старості годуватиму. (Івасик – Телесик»)

***** - Був собі котик та півник, були вони у великій приязні. Котик, було, у скрипочку грає, а півник тільки співає. («Казка про Котика і Півника»)

***** - От на ранок набрала баба мичок і погнала бичка пасти. («Солом'яний бичок»)

***** - Коли це приходять до kota лисичка та й питає його: - Що ти таке? - А він каже: - Я-пан Коцький. («Пан Коцький»)

-Молодці! А зараз запитання до казок

1. З чого був зроблений Колобок? (Із борошна)

2. Як звали пантеру, яка допомагала Мауглі? (Багіра)

3. Хто останнім тягнув ріпку? (Мишка)

4. Звідки втік Колобок? (Із вікна)

5. Кого пригощала Лисичка манною кашею, що розтікалась по тарілці? (Журавля)

6. Як звали хлопчика, що народився з горошини? (Котигорошко)

7. Який овоч тягнули із землі всією сім'єю? (Ріпку)

Я сподіваюся, що після нашого зустрічі ви ще більше будете любити, берегти і цінувати книги. Мине час, ви станете дорослими і, може, хтось з вас напишете свої книги. Я не знаю, про що вони будуть: про космічні подорожі, про квіти чи про важливе наукове відкриття. Але я вірю, що це будуть дуже потрібні людям і дуже цікаві книги. Вчіться у героїв книжок любити нашу рідну землю, її лани, ліси і міста, її небо і ріки, її мову.

Читайте! Хай не буде у вас жодного дня, щоб ви не прочитали бодай однієї сторінки з нової книжки.